

[Pia Kjærsgaard]

Jeg forstår udmærket godt, hvis hr. Estrup følte sig pikeret over Ekstra Bladets forside i går. Det ville jeg også have gjort, hvis jeg var Radikal, men det er jeg gudskelov ikke.

Men ellers til hr. Henning Rasmussen. Når man ikke kunne acceptere Fremskridtspartiets forslag på daværende tidspunkt og man åbenbart er enige i, at konflikten nu skal stoppes, hvorfor er man så ikke fra Socialdemokratiets side kommet med et andet forslag end de underlige hypotetiske fraser, der har været fremme om, at nu måtte regeringen henstille til parterne at finde ud af det?

Jeg har ikke et øjeblik troet på, at parterne har kunnet finde ud af det, og det har de heller ikke. Folketinget griber ind. At det så er for sent, er beklageligt, og at arbejdsministeren og øvrige partier åbenbart erkender, at det vil man ikke gøre noget virkeligt ved. Hospitalspersonalet er andet end de Yngre Læger, det er også portører, rengøringspersonale, sygeplejersker og alle andre, der er beskæftiget på hospitalet. Jeg erkender helt klart, at Fremskridtspartiet ikke kan acceptere, at der strejkes på hospitaler under nogen omstændigheder.

Men jeg vil også godt sige med hensyn til vores forslag, at det jo gik ind for, at Yngre Læger skulle tilbydes nøjagtigt de samme vilkår, der er på det øvrige offentlige arbejdsmarked – de overenskomster, der for nylig er indgået. Hvorfor kan Socialdemokratiet og de andre partier ikke acceptere det? Det forstår jeg faktisk ikke.

(Kort bemærkning).

Henning Rasmussen (S):

Det er helt åbenbart, at fru Pia Kjærsgaard fortsat ikke kan forstå, at det er livsvigtigt for det demokrati, der er på vores arbejdspladser, det demokrati, som de faglige organisationer og deres modpartner er udtryk for, at medlemmerne og deres tillidsmænd i videst mulig udstrækning får mulighed for at virke, for at nå frem til forhandlingsresultater, før der er nogen, der fortæller dem, hvordan det skal være. Det lå der ikke i Fremskridtspartiets forslag.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Hr. Henning Rasmussen er kun ude på at beskytte sine egne hellige køer. Kan jeg ikke få en bekræftelse fra hr. Henning Rasmussen på, at der i vores forslag blev givet nøjagtigt de samme betingelser som på det øvrige offentlige arbejdsmarked?

Første næstformand (Knud Østergaard):

Hr. Henning Rasmussen for en kort bemærkning, og derefter går vi tilbage til ordførrækken.

(Kort bemærkning).

Henning Rasmussen (S):

Fremskridtspartiets forslag åbnede overhovedet ikke nogen mulighed for, at de stridspunkter, der stadig væk var tilbage også på det tidspunkt, og som er tilbage i dag, blev forsøgt forhandlet, før de eventuelt blev løst ved, at der var nogen, der sagde til dem: sådan skal det altså være. Det er den fundamentale forskel.

Ole Henriksen (SF):

Jeg synes, at det har været væsentligt ved debatten her fra regeringspartiernes og også fra hr. Estrups side, at man har argumenteret meget for, at man ligesom skubber den uskyldige tredjepart, patienterne, foran sig i denne situation. I den forbindelse, efter at vi har konstateret, hvordan Amtrådsforeningen har gebærdet sig under overenskomstforhandlingerne, må man nok sige, at det er Amtrådsforeningen, der egentlig er den truck, som skubber patienterne foran sig i denne kamp. De Yngre Læger bliver faktisk også skubbet med foran. Nu fortsætter Folketinget med dette skub. Jeg mener ikke, at det er rimeligt, at man med det kommissorium, som er lagt frem her, kan se fremtiden i møde. Det skaber ikke den fornødne ro på sygehusområdet, hvis man ikke laver det kommissorium om.

Der vil fortsat blive uro rundt omkring. Derfor mener vi, at de forhandlinger, som skal i gang i det paritetiske nævn, må ikke bare være Amtrådsforeningens udspil eller, som arbejdsministeren har sagt, finansudvalgets. Finansudvalget har åbenbart haft en finger med i spillet. Vi må undersøge nærmere i udvalget, hvilken rolle finansudvalget har spillet i udformningen af dette kommissorium.